அத்தியாயம் 5

ஒப்புரவாகுத-ன் மத்தியஸ்தர் "தம் சகோதரருக்கு ஒப்பானார்" "நம்முடைய பலவீனங்களைக் குறித்து பரிதபிக்கக்கூடியவர்"

அவருடைய சகோதரர்கள் யார்-எதில் அவர் ஒப்பானார்-நாம் சோதிக்கப்படுவதுபோல அவரும் எல்லா காரியங்களிலும் சோதிக்கப்பட்டார், ஆனால் பாவம் இல்லாதிருந்தார்-வனாந்தர சோதனைகள்-நம்முடைய சோதனைகளுக்கு ஒத்திருந்தன-அவைகளில் சில "தெரிந்துகொள்ளப் பட்டவர்களையும் வஞ்சிக் கத்தக்கவைகள்"-நம்முடைய கர்த்தர் சோதனைமூலம் பூரணராக்கப்பட்டார் என்பதின் பொருள்-குமாரனாயிருந்தாலும் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டார்-எப்படி அவர் பாவமில்லாமல் பாவமாம்சத்தின் சாயலானார்-அவர் தாமே நம்முடைய பெலவீனங்களை ஏற்றுக்கொண்டார்-எப்படி அவர் நமக்காக "பரிதபித்தார்."

"அவர் ஜனத்தின் பாவங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கேதுவாக, தேவகாரியங்களைக் குறித்து இரக்கமும் உண்மையுமுள்ள பிரதான ஆசாரியராயிருக்கும்படிக்கு எவ்விதத்திலும் தம்முடைய சகோதரருக்கு ஒப்பாக வேண்டியிருந்தது." எபி. *2:17*

பிரபலமான எதிரும் புதிருமான இரண்டு வித கருத்துக்கள், நம்முடைய கர்த்தருக்கும் மனுக்குலத்துக்கும் இடையேயுள்ள உறவைக்குறித்த எல்லா வேதாகம அறிக்கைகளுக்கும் எதிராக இருக்கின்றன. மூன்றாவதான சத்திய நெறி மட்டுமே பலவகையாக வேதாகம அறிக்கைகளுக்கு இசைவாக, பரிசுத்த காரண

காரியங்களுக்க இசைவாக உள்ளது. இரண்டு தவறான கருத்துக்களில் ஒன்று, மனிதனின் பாடுகள், ஆசைகள், சுற்றுச்சூழ் நிலைகள் ஆகியவைகளைப்பற்றி உண்மையாக உணராமல் மனித சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டு, சர்வ வல்லமையுள்ள யேகோவா தேவனே இயேசுவாக வந்தார் என்பது. மற்றொரு கருத்து என்னவெனில், அவர் ஒரு பாவியான மனுஷன், மற்றவர்களைப் போல மனித இனத்தின் கறைகளுக்கும் பங்குள்ளவர், ஆனால் பாவத்தை எதிர்த்து போரிட்டு வெற்றி கண்டவர் என்பதாகும். இரண்டு கொள்கைகளும் தவறானவைகளே என்பதை நிரூபித்துக் காட்ட முயலுகிறோம். இரண்டு கொள்ளைகளுக்குமிடையே தான் சத்தியம் இருக்கிறது. லோகோஸ் தேவனைப் போலவே ஆவியின் சரீரத்தில் இருந்தார். ஆனால் மாம்ச சரீரத்தில் வந்த போது அவர் மெய்யான மனிதனாக இருந்தார். மனிதனாகிய இயேசு கிறிஸ்து "பாவிகளுக்கு விலகினவராக இருந்தார்." பூரண மனிதனாகிய ஆதாமின் வீழ்ச்சியினாலே முழு மனுக்குலமும் பாவத்தில் விழுந்தது. ஆதாம் பாவத்தி-ருந்து மீட்கப்பட்டால் முழு மனுக்குலமும் மீட்கப்படும். பூரண மனிதனான ஆதாமை மீட்க, ஈட்டுக் கிரயம் கொடுக்க பூரண மனிதனாகிய இயேசு கிறிஸ்து ஆயத்தமானார்.

நம்முடைய கர்த்தர் விழுந்துபோன மனுக்குலத்தைப் போல பாவத்திற்குட்பட்டவராகவும், பாடுள்ளவராகவும் வந்தார் என்கிற தவறான வசன விளக்கங்கள், தவறான மேற்கோள்கள் ஆகியவைகளை சரியாக அலசி ஆராய்வது அவசியம். விழுந்துபோன மனித சுபாவத்தில் இயேசு வந்திருந்தாரானால், தெய்வீக நியாயப் பிரமாணத்தை அவராலும் நம்மை போலவே முழுமையாக, பூரணமாக கடைப்பிடிக்க இயலாது என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். தெய்வீக நியாயப் பிரமாணத்தை பூரண மனிதன் மட்டுமே கடைப்பிடிக்க முடியும். அபூர்ண மனிதன் நடைமுறையில் நியாயப் பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிப்பது சாத்தியமில்லை. நமது கர்த்தர் பாவமற்றவர் என்பதாலும் அவர் பாவத்திற்கு ஈடுப-யாகத் தன்னையே கொடுக்க முன்வந்ததாலும் பிதாவுக்கு பிரியமானவராயும் ஏற்புடையவராயுமிருந்தார். வேதாகமத்தில் எங்கும் நம்முடைய கர்த்தர் குற்றமற்ற பூரணமானவர் என்று கூறுவதை இது நிரூபிக்கிறது.

நம்முடைய கர்த்தருடைய சகோதரர்கள் பாவிகளாக இருக்கும்போது, அவர் மட்டும் பாவமற்றவர், பாவிகளுக்கு விலகினவர் என்று சொல்வது எப்படி? பொதுவாக முழு உலக மனுக்குலமும் பாவிகள். ஆனால் முழு மனுக்குலமும் கர்த்தரின் சகோதரர்கள் என்று சொல்வதில்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்டால் இந்த வினாவின் பதில் தெரிந்துவிடும். தேவன் சிருஷ்டித்ததினாலே ஆதாம் தேவனின் மகன் என்று எண்ணப்பட்டான். அது அவனது சிருஷ்டிப்பின் காலத்தோடு சரி. அதன் பிறகு அவ்வாறு அல்ல. (லூக். *3:38)* ஆதாமி-ருந்து உண்டானவர்கள் எல்லாரும் "கோபாக்கினையின் பிள்ளைகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. (எபேசி. *2:3)* உலகத்தின் பாவம் சபாம் மரணம் ஆகியவற்றிற்குத் தப்பி, கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனிடத்தில் ஒப்புரவானவர்களே தேவபுத்திரராக தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுவார்கள். (யோவா.*1:12)* மற்றவர்களைப் பற்றி நம்முடைய கர்த்தர், "நீங்கள் உங்கள் பிதாவாகிய பிசாசானவனால் உண்டானவர்கள், உங்கள் பிதாவினுடைய இச்சைகளின்படி செய்ய மனதாயிருக்கிறீர்கள்" (யோவா. *8:44)* என்றார். இயேசு கிறிஸ்து தன்னை கோபாக்கினையின் பிள்ளை என்றோ, பிசாசின் பிள்ளை என்றோ கூறவில்லை. மாறாக, அவர் "தேவனிடத்தி-ருந்து புறப்பட்டு வந்தேன்" என்று சொன்னார். கோபாக்கினையின் பிள்ளைகள் எவரையும் இயேசு கிறிஸ்து தன்னுடைய சகோதரர்கள் என்று அடையாளம் காட்டவில்லை. உலகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட பாவம், சாபம், மரணம் ஆகிய தீர்ப்பி-ருந்து தப்பினவர்கள் மட்டுமே "தேவனுடைய புத்திரர்கள்" என்று அடையாளம் காட்டப்படுகிறார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மூலம் இவர்கள் பிதாவுக்கு அண்டையில் வருகிறார்கள். தேவக் குடும்பத்தில் இவர்கள் புத்திர சுவீகார ஆவியைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். தேவ இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்போது "புத்திர சுவிகாரத்தை" இவர்கள் பெற்றிருப்பார்கள். (ரோம.*8:15, 23;* கலா. *4:5)* இவர்கள் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலே ஆதாமின் மரணத் தீர்ப்புக்கு விலகி, தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டு, விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாகக் கருதப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் உலகத்திற்கு விலகினவர்களாகையால் இந்த அடிப்படையில்

இவர்கள் தேவ தயவைப் பெறுவார்கள். தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்தவர்களைப் பற்றி இயேசு, "நான் உலகத்தானல்லாததுபோல, அவர்களும் உலகத்தாரல்ல" என்றார். "நான் உங்களை இந்த உலகத்தி-ருந்து தெரிந்து கொண்டேன்" என்றார். *(யோவா. 15:19; 17:16)* எனவே இந்த நோக்கில் பார்க்கும்போது எல்லா வகையிலும் தன் சகோதரர்களுக்கொப்பாக, இயேசு கிறிஸ்து ஆக்கப்பட்டார் என்பதை இக்கருத்து காண்பிக்கிறது. லோகோஸாக இருந்தவர் தம்மைத் தாழ்த்தி பூமியில் மாம்சமானபோது, அவருக்கு சகோதரர் யாரும் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் முன்னறியப்பட்டிருந்தார்கள். *(எபே.1:4, 12; ரோ. 8:29)* அவர் நீதிபாராயிருப்பார் என்பதையும், கிறிஸ்து மூலமாக தேவ கிருபையை ஏற்றுகொண்ட பாவியான மானுடர்களை நீதிமான்களாக்குகிறார் என்பதையும், அதனிமித்தம் அவர்களது பாவங்கள் மூடப்பட்டது என்பதையும் தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி தேவன் முன்னறிந்தார். அவர்கள் பாவங்களை அவர்கள் மேல் சுமத்தாமல் கிறிஸ்துவே சுமந்தார். "அவர்தாமே தமது சரீரத்தில் நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையின்மேல் சுமந்தார்." சுவிசேஷ யுக சபையை நம்முடைய "ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்திரராகவும்" அழியாததும், மாசற்றதும், வாடாததுமாகிய பரலோக சுதந்திரத்திற்காகவும் அழைத்த அழைப்பின் நோக்கத்தை தேவன் முன்னறிந்து முன்னமே எற்பாடு செய்திருந்தார். இதன்படி இப்படிப்பட்ட வகுப்பார் தீர்க்கதரிகள் மூலமாக கிறிஸ்துவின் சகோதரர்கள் என்று முன்னறிவிக்கப்பட்டார்கள். நமது ஆண்டவர் பிதாவிடம் கூறுவதுபோல் தீர்க்கதரிசனமாக கூறப்பட்டுள்ளதாவது: "உம்முடைய நாமத்தை என் சகோதரருக்கு அறிவித்து, சபை நடுவில் உம்மைத் துதிப்பேன்." *(சங்.22:22; எபி.2 :12)*

இது தேவனுடைய தெய்வீக திட்டமாக நமது கர்த்தர் இந்த உலகத்தை மீட்பது மாத்திரமல்ல, தன்னுடன் உடன் சுதந்திரராக இருக்கப் போகிறவர்களுக்கு ஒரு சரியான முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டியதும் அவசியமாயிற்று. ஆகவே, அவர், தனது எல்லா உபத்திரவங்கள், அனுபவங்களின்படி பின்வரும் சந்ததியாகிய தன் சகோதரருக்கு, நல்லதொரு முன்மாதிரியையும், படிப்பினையையும் காண்பிக்கும்படி, தெய்வீக திட்டத்தின்படி தனக்கு குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பணியினையும் சிரத்தையோடு செய்து முடித்தார்.

"எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப் போல சோதிக்கப்பட்டும், பாவமில்லாதவராயிருக்கிறவர்"

- எபி.4:15 -

நமக்கு இப்பொழுது எத்தனை விதமான சோதனைகள் ஏற்படுகிறதோ, அத்தனை விதமான சோதனைகளையும் அவர் கடந்து வந்தவர். பூமிக்குரிய பெற்றோர்களினால் பாரம்பரியத்தின்படி பிறந்தவர்கள், பாவம் நிறைந்த பலவிதமான பசிகளுக்கு உண்டான அத்தனை சோதனைகளிலும் அவர் சிக்கிக் கொள்ளவில்லை. கறைதிரையற்றவராக, மாசற்ற பரிசுத்தமுள்ளவராக, பாவிகளினின்று விலகினவராக இருந்தும், இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் மாம்சத்தின்படி நடவாமல், ஆவியின்படி நடக்கிறவர்களுக்கு எத்தகைய சோதனைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறதோ, அத்தனை சோதனைகளையும் அவர் அனுபவித்தவர். இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் அவருக்கு உடன் சகோதரர்களாக வரப் போகிறவர்களை அவர்களுடைய மாம்ச பலவீனத்தின்படி நிதானிக்காமல், ஆவியின்படி, அவர்களுடைய செயல்பாட்டின்படி, அவர்களுடைய புதிய இருதயத்தின்படி, புதிய சிருஷ்டியின்படி, நல்மனதின்படி நிதானிக்க வேண்டும். ரோம. *8:4; 2 கொரிந். 5:16; யோவா. 8:15*

வனாந்தரத்தில் கர்த்தர் சோதிக்கப்பட்டபோது நடந்த சம்பவங்கள் இதை நமக்குத் தெளிவாக விளக்குகின்றன. இந்த சோதனைக்கு முன்பாகவே, அவர் தம்மை தேவனுக்கு ஒப்புக் கொடுத்து, முற்றிலுமாக அர்ப்பணித்து, யோர்தானில் தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். - மத். *4:1-11.*

1. யோர்தானில் ஞானஸ்நானம் பெற்று வரும்போது, பெற்றுக் கொண்ட வல்லமையினாலே, இக்கற்களை அப்பமாக்கி சாப்பிடும் என்று இயேசுவின் வல்லமையை அவர் சுயநலத்திற்கே பிரயோகப்படுத்த சாத்தான் முதல் சோதனையில் கூறினான். அபூரணத்திற்கோ, பாரம்பரியத்திற்கோ துளிகூட சம்பந்தமில்லாத இது, ஒரு சோதனையே அல்ல. அவர் பெற்றுக் கொண்ட பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினாலே, தான் அனுப்பப்பட்ட உலக மீட்புப்

பணியை எவ்விதம் நிறைவேற்றுவது என்பதைப் பற்றிய திட்டங்களும், தீர்மானங்களும் எடுக்க நாற்பது நாட்கள் உண்ணாம-ருந்தார். அவர் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஆவியின் வல்லமையைக் கொண்டு, தன் சரீரத் தேவையைப் போக்கி கொள்ள வல்லமை பெற்றிருந்தும், அதை சரீர உபயோகத்திற்காக பயன்படுத்துவது சற்றும் சரியல்ல என்று உணர்ந்திருந்ததால், அதை அவர் உபயோகிக்காம-ருந்தார். மேலும் "மனிதன் அப்பத்தினால் மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய வாயி-ருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறது" என்றார். கர்த்தருடைய சகோதரர்களுக்கு இவ்வகையான சோதனைகள் சில வேளைகளில் வரக்கூடும். உலக காரியங்களுக்காக ஆவியின் கிருபைகளை பயன்படுத்த சத்துருவானவன் யோசனை கூறுவான். இப்படிப்பட்ட யோசனைகள் தந்திரமானதும் தேவனுக்கு தம்மை அர்ப்பணம் செய்துகொண்ட ஜனங்களை வழிதவறச் செய்யக் கூடியதுமாயிருக்கிறது

2. தன்னுடைய பணியை கர்த்தர் நிறைவேற்ற, குறுக்கு வழியில் தன்னை தேவ குமாரன் என்று நிரூபிக்கும்படியாக சாத்தான் யோசனை கூறினான். அதாவது தேவ ஆலய உப்பரிகையி-ருந்து அனைவரும் பார்க்கும்படியாகக் குதித்தால், அப்போது எந்த காயமும் இல்லாதிருப்பதை பார்க்கும் ஜனங்கள், அவர் தெய்வீக சக்தியை உடையவர் என்பதை நம்பி, அவரை மேசியாவாக, ஏற்றுக் கொண்டு, அவரது ஊழியத்திற்கு ஒத்துழைப்பார்கள் என்று யோசனை கூறினான். ஆனால் நமது கர்த்தர், இது தேவ திட்டத்திற்கு முற்றிலும் மாறானது என்றும், வேதத்தை சாத்தான் தவறாக பயன்படுத்துகிறான் என்றும் கண்டு, நீதிநெறியை விட்டு மாறாதிருந்தார். அப்படி செய்வது, தேவனை பரீட்சைபார்ப்பது, தேவையற்றது என்று உடனே பதிலளித்தார். என்ன அபாயங்கள் நேரிட்டாலும், தனது பணியில் கடமை தவறாமல், தேவன் காக்க வல்லவராயிருக்கிறார் என்ற அசைக்க முடியாத விசுவாசத்தினால், தேவ சித்தப்படியே யாவற்றையும் செய்தார். தன் பெருமை பாராட்ட, தேவனுடைய சித்தமில்லாமல் நாமே பேராபத்தைத் தேடி பிரபலடைய நினைத்தால் அது தேவ சித்தம் நிறைவேற்றுவதல்ல என்பதை உணர்ந்தார்.

கர்த்தருடைய சகோதரர்களுக்கு இவ்விதமான சோதனைகள்

ஏற்படக்கூடும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்படும்போது, நமது கர்த்தர் காண்பித்த முன்மாதிரியை ஞாபகப்படுத்தி கொள்ள வேண்டும். துணிகரமாக பேராபத்தை நாமே தேடிச் சென்றுவிட்டு அம்மாதிரி வேளைகளில், நாங்களே கிறிஸ்துவின் சிலுவை வீரர்கள் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு கொஞ்சமும் சரியல்ல என்று தோன்றுகிற இந்த வீரசாகசச் செயல்கள் சாத்தானின் பிள்ளைகளுக்கு நியாயமாகத் தோன்றும். தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு போராட்டம் உண்டு, அதற்கு அவர்களுக்கு இன்னும் மிகுந்த தைரியம் தேவை. தேவ பிள்ளைகள் செய்யும் சேவையை உலகம் பாராட்டாது, பெருமையாக எண்ணாது, மாறாக அடிக்கடி துன்பப்படுத்துவார்கள். இப்படி உலகின் பழி பாவத்தையும் ஏளனத்தையும் தாங்கிக்கொள்ளவே இவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இருதயத்தில் விருத்த சேதனம் செய்யப்படாதவர்கள், அவர்கள் மீது இப்படி வஞ்சனையாக, செய்யாத குற்றத்தை செய்ததாகக் கூறுவதை நாம் கிறிஸ்துவினிமித்தம் பொறுமையாய் சகிக்க வேண்டும். ஆகவே இக்காரியத்தில், நம் இரட்சிப்பின் அதிபதியாகிய கிறிஸ்து, எவ்வாறு சோதனையையும், வேதனையையும் சகித்தாரோ, அவ்வண்ணமே நாமும் சகித்தாக வேண்டும். இந்த உலகம் தேவ பிள்ளைகளுக்கெதிராக சத்தியத்திற்கெதிராக செய்யும் நிந்தைகளைத் தாங்கிக்கொள்ள நமக்கு மிகுந்த மனோபலம் தேவை. தேவ பிள்ளைகள் செய்யும் சேவைக்கு இவ்வுலகில் பாராட்டும், புகழும் கிடைக்காது. மாறாக அவமானமும், நிந்தையுமே கிடைக்கும். மாறாக, பாவிகள் செய்யும் ஒவ்வொரு சேவைக்கும் பாராட்டும், உற்சாகமும் கிடைக்கும்

இம்மாதிரி குறுகலான வழியிலே செல்லுகிறவர்கள் போராடுகின்ற போராட்டங்களில் பிரதானமான ஒன்று, தங்களுடைய சுயசித்தத்தை விடுத்து தேவனுடைய சித்தத்தில் நின்று நிலைப்பதே. பரிபூரணமான மனிதத்தன்மை உள்ளவர்களுக்கும் கூட வரக்கூடிய இயல்பான ஆசைகளை போராடி வெல்ல வேண்டும். அம்மாதிரி ஆசையைத் தூண்டுகிற, நெருப்புப் போல இருக்கிற இவைகளையெல்லாம் எதிர்த்துப் போராடி தங்கள் சரீரத்தை அடக்கி ஆண்டு, தேவனுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக,

தங்களுடைய சரீரம், இவ்வுலகக் காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் ஜீவப-யாகக் கொடுக்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து வென்று வாகை சூடினார். இவ்வாறே அவருடைய சகோதரர்களும் இந்த சோதனையை வென்றாக வேண்டும். "ஒரு பட்டணத்தைப் பிடிக்கிறவனைப் பார்க்கிலும், தன் மனதை அடக்குகிறவன் உத்தமன்." போ-யான விசுவாசத்தில் மகாபெரிய அடையாளங்களாக தேவாலயத்தின் உப்பரிகையில், ஏறி அங்கிருந்து குதிப்பதுபோன்ற தேவையற்ற அற்புதங்களைச் செய்வதை விட, தன்னைத்தானே அடக்கியாள்வதே மேன்மையானது. போ-யான பாவனைகளும், குருட்டு நம்பிக்கை களும், காட்சிக்காக தேவ அற்புதத்தை நிகழ்த்துவதையோ மெய்சத்திய விசுவாசம் ஒருக்காலும் விரும்பாது. இதற்கு மாறாக, மெய் சத்திய விசுவாசமானது, தேவனுடைய திவ்விய அருமையான வாக்குத்தத்தங்களில் மட்டுமே நம்பிக்கை வைத்திருக்கும். தெய்வீக திருவசனத்தில் சொல்லப்பட்டடிருக்கிற முறைமையின்படி எத்தகைய கீழ்ப்படிதலும், விசுவாசமும் நாம் காண்பிக்க வேண்டுமோ, அத்தகைய விசுவாசத்தை நாம் காண்பிக்க வேண்டும். சரீரம், உலகம், பிசாசு இவைகளே நம்மை வழிவிலகச் செய்யும் காரணிகள். இவைகளை யெல்லாம் எதிர்த்து நிற்பதற்கு நமக்கு உறுதியளிப்பது அந்த மெய் விசுவாசமே.

3. மூன்றாவது சோதனை சாத்தானுடன் உடன்பட்டு அதிக சிரமமின்றி, அதிக உழைப்பின்றி, சிலுவை சுமக்காமல், பாடுபடாமல் மரணம் அனுபவிக்காமலே, விரைவிலேயே சுலப வழிகளில் இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பது ஆகும். உலகம் அவனது கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது என்றும், அவனது உதவியால் நமது ஆண்டவர் ஸ்தாபிக்க விரும்புகிற நீதியின் ராஜ்யத்தை மிக சுலபமாக ஸ்தாபிக்க முடியும் என்றும் சாத்தான் கூறினான். சாத்தான் நீண்டகாலமாக இவ்வுலகை பாவம், குருட்டுத்தன்மை, மூடநம்பிக்கை, அறியாமை ஆகியவைகளில் வழிநடத்துவதில் மிகவும் களைப்படைந்து விழுந்துபோன மனுக்குலத்தை இரட்சிக்க வந்த நமது ஆண்டவரின் ஊழியத்தில் இரக்கம் கொண்டு இப்படிக் கூறினான். எனினும், உலகின் கட்டுப்பாட்டை தன்னிடமே வைத்துக்

கொள்ள விரும்பினான். உலகை நீதிக்குள் கொண்டு வருவதற்கும், இழந்ததை திரும்ப கொடுத்து உலகை ஆசீர்வதிக்கிற வேலையில் தனது ஒத்துழைப்பை கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு கொடுப்பதற்கும் அவன் (சாத்தான்) கேட்ட விலை என்னவென்றால், தன்னை இயேசு உலகின் ராஜாவாக அங்கீகரித்து தன்னை வணங்க வேண்டும் என்பதே.

"உன்னதமானவருக்கு" ஒப்பாகவேண்டுமென்ற தனது பேராசையினாலே சாத்தான் தெய்வீக ஆளுகைக்கெதிராக கலகம் செய்தான் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். *(ஏசா 14:4)* இதே நோக்கத்தில்தான் நமது முதல் பெற்றோராகிய ஆதாம் ஏவாளிடத்தில் வஞ்சகமாக நடந்து கொண்டதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அதன் மூலம் ஆதிப் பெற்றோரை, தேவனிடமிருந்து பிரித்து தனக்கு அடிமையாக்கிக் கொண்டான். ஏகமாய்த் தவித்து, பிரசவ வேதனைப்படுகிற இந்த சந்ததிக்கு அதிபதியாய் இருக்க விரும்பாமல், மனப்பூர்வமும் சுதந்திரமுமுள்ள சந்தோஷமான சந்ததிக்கு அதிபராக இருக்கவே விரும்பினான். நித்திய ஜீவன் பெற்ற சந்ததியாரையே தனது பிரஜைகளாயிருக்க விரும்புகிறான். நித்திய ஜீவனும், மெய்ச்சமாதானமும் தெய்வீக சட்டப்படி நடப்பவர்களுக்கு மட்டுமே அருளப்படுகிறது என்பதை சாத்தான் உணர வில்லை என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். எனவே சாத்தான் எல்லாவற்றிலும் ஒன்றைத்தவிர, சீர்திருத்தவாதியாக விரும்பினான். அந்த ஒன்று - அவனது பேராசை நிறைவேற வேண்டும். அவன் மானுடரின் அரசனாவதி-ருந்து குறையைக் கூடாது என்பதாகும். அவன் உலகத்தின் அதிபதி என்று வேதம் கூறுகிறது. *(யோவா. 14:30; 12:31; 16:11; 2 கொரி. 4:4)* தெய்வீகத்திட்டப்படி இவன் இப்பிரபஞ்சத்தில் தேவனாகவில்லை. மனுகுலத்தின் அறியாமையின் காரணமாகவும், மெய்யைப் பொய் என்று காண்பித்து தவறாக சிந்திக்க வைத்து, தன்னைத்தான் தேவனென்று காண்பித்துக் கொண்டான். இருளை வெளிச்ச மென்றான், தவறை சரி என்றான். மிகக் குழப்பமும், கலவரமும் உள்ளவனானான். உலகத்தை குருடாக்கி, இப்பொழுது உலகில் பெரும்பான்மையாய் இருக்கக்கூடிய கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத்தில் கிரியை செய்கிற இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானான்.

பாவ நிலையி-ருந்து மனிதன் விடுபட சாத்தான் நூதனமான ஒரு கருத்தை தெரிவித்து வைத்து, அதன் மூலம் விரைவிலேயே மீட்படையலாம் என்று சோதித்தான். இதற்கு மேலாக மக்களை தன் வஞ்சக தந்திரத்தாலும், அறியாமையிலும், இருளிலும் வைத்திருந்து அவர்களை நீதிமார்க்கத்திற்குப் போகாமல் தடுத்து நிறுத்தி, தன் ஆட்சியை நிலைபெறும்படி செய்தான். சாத்தான் தானும் மனமாற்றமடைய விரும்பாமல், உலகமும் மனமாற்றமடைய அனுமதிக்கவில்லை. உலகம் அவனுடைய வஞ்சனைகளைப் புரியாத வரையில், தன் பேராசையினால் உலகத்தைப் பாவத்துக்குள்ளேயே வைத்திருந்து, பாவ சந்தோஷ வாழ்க்கையிலே தொடரச் செய்வான். மனுக்குலம் எவ்வளவாய் பாவத்தை வெறுத்து, பரிசுத்தத்தினை நேசிக்குமோ அந்த அளவு ஆசீர்வாதத்தினைப் பெறுவார்கள். அப்படி அவர்கள் நடந்தால், மெய்த்தேவனை ஆராதித்து, மெய்வழியில் சேவை செய்ய விரும்புவார்கள்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து சாத்தானின் குறுக்கு வழியை கண்டிக்கத் தயங்கவில்லை. பிதாவின் ஞானம் மிகவும் சரியான திட்டத்தை கைக்கொண்டது என்று நமது கர்த்தராகிய இயேசு முழு நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். உலகினை சீர்திருத்துவதற்கு, மாம்சத்தோடும், இரத்தத்தோடும் அவர் உறவாடவில்லை, சாத்தானுடைய குறுக்கு வழியில் செல்ல அவர் எந்த பேரமும் பேசவில்லை.

கர்த்தருடைய சகோதரர்களுக்கு எதிராக சாத்தான் பயன்படுத்தும் விசேஷமான சோதனைகளில் ஒன்றை இங்கேயும் நாம் பார்க்கிறோம். சாத்தான் ஆரம்பகால பேர்க்கிறிஸ்துவ சபையை, உலகத்திருந்து பிரிந்திருக்கக்கூடிய குறுகலான பாதையாகிய சிலுவைப் பாதையை விட்டுவிட்டு, அரசிய-ல் நுழைந்து படிப்படியாக முன்னேறி, உலக அரசிய-ல் செல்வாக்கு பெறும் அளவுக்கு தூண்டுவதில் வெற்றிக் கண்டான். உலக அதிபதிகளோடு சேர்ந்து, சாத்தானுடைய துணையோடு பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்ட பேர்ச்சபை இப்போது கிறிஸ்துவின் இராஜ்யமே ஸ்தாபிக்கப்பட்டு விட்டதாகவும், அதற்கு கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதி பூமியில் “போப்” என்கிற கருத்தினை ஏற்படுத்தி விட்டான். இதனால், எவ்வளவு விஷமத்தனமான விபரீத

விளைவுகள் ஏற்பட்டன? எப்படி இந்த போ-யான கிறிஸ்துவின் சாம்ராஜ்யம், உண்மையாகவே சாத்தானின் ராஜ்யமாயிற்று? ஏனெனில் அது, சாத்தானுடைய ஏவ-ன்படியே எல்லாவற்யையும் நடத்துகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த சாத்தானால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை, நாம் இருண்ட காலத்தின் செயல்பாடுகளில் கண்டோம். அந்த செயல்பாடுகள், கர்த்தரால் அந்திக் கிறிஸ்து என்று வருணிக்கப்படுகிறது.

சீர்திருத்தம் தைரியமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதிலும், இந்த சீர்திருத்த வாதிகளையும், சாத்தான் விட்டுவிடாமல், அவர்களுக்கு பலவித சோதனைகளை ஏற்படுத்தினான். சாத்தானுடைய சோதனைகளை சீர்திருத்தவாதிகள் ஓரளவு மட்டுமே எதிர்க்க முடிந்தது. இந்த உலகத்தின் ஆதாயத்துக்காகவும், பாதுகாப்புக்காகவும் அவர்கள் சத்தியத்தை விட்டுக் கொடுக்கவும் துணிந்தனர். இப்பொழுதிருக்கின்ற உலக ராஜ்யங்களெல்லாம், ஒரு காலத்தில் கிறிஸ்துவின் ராஜ்யமாக மாறியே தீரும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடம் இருந்தபடியால், தங்கள் பணியில் அசதியாய் ஏமாந்தனர். போப்பு மார்க்கம் அரசியலோடு இணைந்து செய்த விஷமத்தனங்களைப் பார்க்கிலும், புரட்டஸ்டண்டு மார்க்கம் செய்த விஷமத்தனம் குறைவாக இருக்கலாம். ஆனால் இவை இரண்டுமே, கர்த்தருடைய வழிகளுக்கு எதிரானவை, பேராபத்தானவையும் ஆகும். இவை புரட்டஸ்டண்டு, கத்தோ-க்க மார்க்கத்தினருக்கு சத்திய வழியை அறிய பெரிய தடைக்கல்லாக இருக்கும். சாத்தானின் சோதனையால் சகோதரர்களுக்கிடையே அடிக்கடி சர்ச்சைகள், விவாதங்கள் ஏற்படக்கூடும். இவைகளை நாம் ஜெயிக்க வேண்டும். கிறிஸ்து நம்மை சுயாதீனத்திற்கு அழைத்ததால், நாமும் அந்த சுயாதீனத்தில் உறுதியாய்ப் பற்றி நிற்கவேண்டும். இந்த உலகத்தி-ருந்து சுயாதீனராய் அழைக்கப்பட்டிருப்பது, இந்த உலகோடு ஒட்டி இருப்பதற்கல்ல, அதி-ருந்து பிரிந்து எட்டி இருப்பதற்காகவே.

எல்லா சகோதரர்களுக்கும் இதே சோதனை நமது கர்த்தருக்கு வந்ததுபோல வந்தாலும் காலத்திற் கேற்றபடி, ஒவ்வொரு சோதனையிலும் தந்திரமாக நமது சத்துரு கொஞ்சம் மாறுதல்

செய்வான் என்று நாம் காண்கிறோம். அதாவது உலகை ஆசீர்வதிக்கிற வேலையில், தான் இருதய பூர்வமாக அக்கரையுள்ளவன் போலவும், சீர்திருத்த கொள்கைகளுக்கு தானே தலைவராகவும் காண்பித்துக் கொள்வான். இதற்கு இசைவாக கடைசியாக அவன் செய்த முயற்சி சமுதாயத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்பதாகும். அநேக சகோதரர்களின் மனதை அதில் வெற்றிகரமாக ஈடுபடுத்துகிறான். ஒரு காலத்தில் இந்த சிலுவையின் வழியில் செல்வது அவசியமாயிருந்தது. ஆனால் இப்போது நாம், அந்த ஆசீர்வாத காலக்கட்டத்தை அடைந்து விட்டபடியால் அது அவசியமுமில்லை. தேவையுமில்லை. சமுதாய, பொருளாதார, மதசம்பந்தமான, அறிவுக் கூர்மையான மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டு முழு உலகமும் உன்னத நிலையை அடைந்து விட்டது என்று கூறுகிறான். அவன் உருவாக்குகிற ஒவ்வொரு திட்டமும், அவனை முன்னிலைப்படுத்தி, நடப்பித்ததாக இருக்கின்றது. சமுதாய, அரசியல் இயக்கங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள், தீவிரமாக ஈடுபட்டால்தான் அந்த மறுமலர்ச்சி நோக்கம் வெற்றியடையும், நிறைவேறும் என்று கூறுகிறான். பாவம், சாபம், மரணம் ஆகியவற்றி-ருந்து விடுபட ஒவ்வொருவரும் மனமாற்றமடைந்து நல்மனசாட்சியுடன் உடன்படிக்கை செய்து, தேவனோடு கிறிஸ்து மூலம் ஒப்புரவாக வேண்டும் என்கிற கடினமான பாதையை விட்டு, எளிய வழியில், சுபீட்சம் பெறலாம் என்பதை ஏராளமான பேர் ஏற்றுக் கொண்டதால், ஊக்கங்கொண்டு, துணிகரமாகத் தன் பணியைத் தொடர்ந்தான். தனிப்பட்ட மனிதரின் பொறுப்பையும், பாவங்களையும் அசட்டை செய்வதும், சமூக நிலைமையை மதித்து, அதை வெளிப்புறமாக சுத்தம் செய்வதுமே சாத்தானின் கொள்கை. கிறிஸ்து மூலமாக தேவனிடம் வருபவர்களே "தேவனுடைய பிள்ளைகளாயும்" கிறிஸ்துவினுடைய "சகோதரர்களாயும்" இருப்பார்கள் என்ற ஆண்டவரது போதகத்தை நாம் அசட்டை பண்ணும்படி செய்வான். அதற்கு பதிலாக எல்லா மனிதர்களுமே சகோதரர்கள் என்றும், மனுக்குலம் முழுவதும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்றும், யாரும் "கோபாக்கினையின் பிள்ளைகள்" அல்லவென்றும் நம்மை நம்ப வைப்பான். சிலருக்கு சாத்தானே பிதா என்கிற நமது ஆண்டவரின் வார்த்தைகளை நம்புவது கிறிஸ்தவத்திற்கும் பெருந்தன்மைக்கும் மாறானது என்றும் நம்ப

வைப்பான். இப்படியாக அவன், மனிதன் பாவத்தில் விழுந்ததையும், பாவத்திற்கான ஈடுப-யையும், ஒப்புவாகுத-ன் வேலைகளையும் மறுத்து, அசட்டை பண்ணச் செய்வான். உண்மையாய் தோன்றுகிற வஞ்சக வார்த்தைகளாகிய அனைத்துலக மக்களும் சகோதரர்களே, அனைவருக்கும் தந்தை தேவனே மற்றும் பொன்னான கற்பனை போன்றவைகளுக்கு மாற்றாக எந்த வார்த்தைகளையும் கூறாமல் நம்மை வஞ்சிப்பான்.

"தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாகிய சிலரைத் தவிர" அநேகரும் இந்த வஞ்சனையினால் சாத்தானுடைய வலையில் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், இன்றும் வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள். (மத். 24:24) கிறிஸ்துவினுடைய அடிச்சுவடுகளைச் சரியாகப் பின்பற்றுகிறவர்கள், சாத்தானுடைய போதனைகளைக் கேட்காமல், போதகரும், குருவுமான கிறிஸ்துவின் போதனைப்படி நடப்பவர்களாகிய இவர்களே, தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்படட்வர்கள்; தங்களுடைய சுய புத்தியின் மேல் சார்ந்திராமலும், சாத்தானின் வஞ்சக தந்திரத்தில் சிக்காமலும், "யேகோவா" தேவனுடைய உன்னத ஞானத்திலும் யுகங்களுக்கடுத்த தெய்வீகத்திட்டத்திலும் அசைக்க முடியாத விசுவாசமாய் இருப்பவர்களாகிய இவர்களே தேவனால் போதிக்கப்பட்டவர்கள். கிறிஸ்துவின் சகோதரர்களை அழைத்துத் தெரிந்து கொண்டு, சோதனைகளால் புடமிடப்பட்ட பின்னர், இறுதியில் தேவராஜ்யத்தில் கர்த்தரோடு கூட மகிமைப்படுத்தப்படுவார்கள் என்பதே இக்காலத்திற்குரிய தேவ திட்டத்திற்குட்பட்ட பணியாகும். அதன்படி அவர்களே ஆபிரகாமின் வித்தாக அகில உலகினையும் ஆசீர்வதிப்பார்கள். மன, ஒழுக்க, உடல் ரீதியான மேம்பாடு அடையக்கூடிய, தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஏற்ற வேளை, வரப்போகிற யுகமாகும். வஞ்சக தந்திரமான சாத்தானுடைய எந்த வகையான சதித்திட்ட சோதனைகளும், தத்துவங்களும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை ஏமாற்றிட முடியாது. தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு, சாத்தானுடைய வஞ்சகம் தெரியாததல்ல. ஏனெனில் அவர்கள் இவனுடைய உபாயங்களைக் குறித்து முன்னெச்சரிக்கை செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். விசுவாசத்தை தம்முடைய ஜீவப-யின் மூலம் தொடங்கினவரும், அதை முற்றும்

முடிய நிறைவேற்றிய இயேசு கிறிஸ்துவை அவர்கள் எல்லாவிதத்திலும் நோக்கிப் பார்ப்பதால், அவர்கள் முதலாம் உயிர்த்தெழுலுக்குப் பங்குப்பெறும் பாக்கியத்தையும் பெற்று, இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரராகவும், தெய்வீக சுபாவத்தையும் பெற்றுப் பங்காளிகளாவார்கள்.

எந்தச் சோதனை அவர்களுடைய அதிபதியாயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு ஏற்பட்டதோ, அதே சோதனை அவருடைய பின்னடியார்களுக்கும் தொடரும். நாம் எந்தெந்த வகைகளில் இப்பொழுது சோதிக்கப்படுகிறோமோ, அந்தச் சோதனைகளால், அவரும் சோதிக்கப்பட்டவர். அவர் சோதிக்கப்பட்டவராகையால், சோதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு என்னென்ன துன்பங்கள் வரும் என்று அறிந்தவராகையால், தேவைப்பட்ட உதவி செய்ய வல்லவராகவும் இருக்கிறார். அவரது உதவியைப் பெற விரும்புகிறவர்கள், அவர் என்னென்ன வகையில் உதவுகிறரோ அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இதுதான் அவருடைய திவ்விய அருமையான வாக்குத்தத்ததமாகவும் போதனையாகவும் உள்ளது. பாரம்பரியத்தினால் வரக்கூடிய, மனித பலவீனத்தால் கர்த்தர் நம்மை சோதிக்கிறதில்லை. கர்த்தர் குடிகாரனின் பசியுள்ளவராயிருக்க வில்லை. கொலைகாரனுடைய வெறி அவரிடம் இருக்கவில்லை. கள்ளனின் பேராசை அவரிடம் இல்லை. அவர் பரிசுத்தமுள்ளவரும், கபடமற்றவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவருமாயிருந்தார். கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்களுக்கு, அவர்களை வீழ்த்திவிடக்கூடிய சோதனைகள் வைக்கப்படுவதில்லை. விசுவாசத்தின் மூலமும், உடன்படிக்கையின் மூலமும் கர்த்தருக்குச் சகோதரர்களானவர்கள் ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களாயிருப்பார்கள். இவ்வாறு ஆவியினால் பிறந்ததினால் யாரையும் காயப்படுத்தும் சுபாவமற்றவர்களாக இருப்பார்கள். கிறிஸ்து இயேசுவி-ருந்த சிந்தையின்படி, புதிய சிந்தை உடையவர்களாக மாற்றப்படுவார்கள். கிறிஸ்துவின் ஆவியையும், தெளிந்த புத்தியின் ஆவியையும், பிதாவின் சித்தப்படியே செய்யக்கூடிய அன்பின் ஆவியையும் உடையவர்களாகவும், தனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அனைவருக்கும் குறிப்பாக விசுவாச வீட்டாருக்கும்

நன்மையே செய்யக்கூடியவர்களாயுமிருப்பார்கள். *(கலாத். 6:10)*

புதிய மனதையும், புதிய சிந்தையையும் உடைய “புது சிருஷ்டி” மாம்சீக சரீரத்தி-ருப்பதால், பாரம்பரிய பலவீனம், பாவம் செய்கிற குணம் தொடர்கிறது. அதி-ருந்து காக்கப்பட தொடர்ச்சியான பாதுகாப்பு தேவைப்படுகிறது. எப்போதாவது இப்படிப்பட்ட பலவீனத்தால் அவர்களது சித்தத்திற்கு மாறாக ஆட்கொள்ளப்படும்போது, வேண்டுமென்றே செய்யப்படாததால் அவைகள் பாவங்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. இவை புதுசிருஷ்டியின் பாவங்களாக கருதப்படாமல் அவர்கள் இருக்கிற பழைய சுபாவத்தின் (மாம்சத்தின்) பெலவீனமாக கருதப்படும். இரட்சிப்பின் அதிபதியாகிய கிறிஸ்துவின் பாவநிவாரண ப-யினால், ஈடுப-யின் புண்ணியத்தினால் மூடப்படுவதாக எண்ணப்படுகிறது. மாம்ச சரீரம் மரித்ததாக எண்ணப்பட்டு, புது சிருஷ்டிக்கு மட்டுமே சோதனை, பயிற்சி, உருவாக்கம், மெருகூட்டுதல் ஆகியவை செய்யப்பட்டு கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தில் அவரது உடன் சுதந்தரராக தயார்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

“உபத்திரவங்களினாலே பூரணப்படுத்துதல்”

“தமக்காகவும் தம்மாலேயும் சகலத்தையும் உண்டாக்கினவர், அநேகம் பிள்ளைகளை மகிமையில் கொண்டு வந்து சேர்க்கையில் அவர்களுடைய இரட்சிப்பின் அதிபதியை உபத்திரவங்களினாலே பூரணப்படுத்துகிறது அவருக்கேற்றதாயிருந்தது .” *எபி. 2:10*

மேற்சொன்ன வசனத்தை நாம் நினைவில் கொண்டால், நமது கர்த்தர் மனிதனாக வந்து பட்டபாடுகளினாலே, பூரண மடையவில்லை என்பதையும், மனிதனாக வருதவற்குமுன் அவர் எந்த துன்பத்தையும் அனுபவிக்கவில்லை என்பதையும் நாம் காணலாம். வேதாகமம் நமக்குத் தெளிவாக விளக்குகிறபடி கர்த்தர் ஏற்கனவே பரிபூரணமும், பிதாவின் தற்சொரூபமுமாய் இருந்தார். அந்தப் பரிபூரண நிலையில் பாவமற்றவரும், மாசற்றவருமாயிருந்தது, மனிதனாகி, தாம் பட்ட பாடுகளினாலே மற்றொரு சுபாவ நிலையில் பரிபூரணத்தை பெற்றுக் கொண்டார். உலகம் உண்டாகும் முன்பே, பிதாவோடு இருந்தபோது பரிபூரணமாயிருந்தார். தாம் இருந்த நிலையில் பூரணமும். அவருடைய சித்தம், செயல்பாடு அனைத்தும்

பரிபூரணமுமாயிருந்தது. தமது பிதாவுக்கு பரிபூரண விசுவாசமுள்ளவருமாயிருந்தார் என்பது முதலாவது நிலை. இரண்டாவது நிலையிலே அவர் தன்னைத்தானே தாழ்த்தி, மனித சுபாவத்திற்கு, பாவ மாம்ச சாய-ல் தாழ்த்திக் கொண்ட பின்னரும், அவர் பூரண மனிதராகவே, பாவங்களுக்கு விலகினவராய் இருந்தார். தற்போதைய மூன்றாவது நிலையே உன்னதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்ட பரிபூரண நிலையாகும், தெய்வீக சுபாவமாகும். கடைசியாக சொல்லப்பட்ட வசனம், மூன்றாம் நிலையாகிய பூரண மகிமையடைந்து தெய்வீக சுபாவத்தை அடைந்ததைக் குறித்துக் காண்பிக்கிறது. கனம், மகிமை, சாகாமை ஆகிய உன்னத நிலையாகிய தெய்வீக சுபாவத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டார். தெய்வீக ஞானத்திலே, இப்படிப்பட்ட உன்னத நிலைக்கு உயர்த்துமுன், சில சோதனைகளின் மூலம் சோதிப்பது அவசியம் என்று தேவனுக்குத் தோன்றியது. இப்படிப்பட்ட சோதனைகளைக் கடந்து, தமது தகுதியை நிரூபித்ததால், அவருக்கு அத்தகைய கனம், மகிமையை கொடுத்ததோடல்லாமல், தெய்வீகக் கிருபையின் ஐசுவரியங்களிலெல்லாம் பங்கு பெற்று, “பிதாவை கனம் பண்ணுகிறதுபோல எல்லாரும் குமாரனையும் கனம் பண்ணும்படிக்கு” தேவனுடைய “ஒரே பேரான குமாரன்” என்ற பட்டத்தையும் கொடுத்தார்.

இயேசுகிறிஸ்து பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார் என்கிறதைக் காட்டும் இந்த வசனங்கள், அந்தக் கீழ்ப்படித-னாலேயே அவருக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த மாபெரும் மகிமையின் சந்தோஷத்திற்காக எல்லா அவமானங்களையும் சகித்தார் என அப்.பவுல் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“அவர் தமக்கு முன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு, அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையைச் சகித்தார்.” - எபி. 12:2

இப்படி அவருக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த சந்தோஷம் என்னவென்றால்,

1. பிதாவினால் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க, மனமுவந்து செய்யக்கூடிய சேவை மூலம் பெரும் சந்தோஷம்.

2. பாவம், சாபம், மரணம் ஆகியவற்றி-ருந்து மனுக்குலத்தை மீட்பதில் கிடைத்த சந்தோஷம்.

3. இந்த மீட்புப் பணியை நிறைவேற்றுவதினால், உலகை ஆளுகை செய்யவும், ஆசீர்வதிக்கவும், ராஜரீக ஆசாரியராகவும் பிதாவினால் தகுதியுடைவராக எண்ணப்படுத-னால் உண்டாகும் சந்தோஷமும், புதிய உடன்படிக்கையை ஏற்றுக் கொள்பவர்களை பாவத்தி-ருந்து உயர்த்தி தேவ கிருபைக்கு கொண்டு செல்வதினாலும், உலகிற்கு தெய்வீக திட்டத்தை வெளிப்படுத்துவதினாலும் கிடைக்கும் சந்தோஷம்.

4. இந்த உலகம் உண்டாவதற்கு முன் அவர் பிதாவோடு ஆவியின் ரூபத்தில் இருந்த நிலைக்கு மட்டுமல்ல, அதையும் கடந்து, தேவதூதர்கள், பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய காணப்படுகிறவைகளும், காணப்படாதவைகளுமான சகல வஸ்துக்கள், சிங்காசனங்கள், துரைத்தனங்கள் அதிகாரங்கள் ஆகிய எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தையும் கிறிஸ்துவுக்கு தேவன் தந்தருளி உன்னதங்களில் அவரை பிதாவுக்கு அடுத்தபடியான உயர்நிலையிலே, அவருடைய வலது பாரிசத்திலே உட்காரச் செய்தார். தெய்வீக சுபாவத்தை அதனுடன் வருகிற சாகாமையையும் சுதந்தரிக்கப்போகிற, தேவனால் வாக்களிக்கப்பட்ட முடிவில்லாத சந்தோஷம்.

இந்த எல்லா சந்தோஷத்தினையும் பெற ஒரேயொரு நிபந்தனை என்னவென்றால், பிதாவின் சித்தத்திற்கு முழுவதும் கீழ்ப்படிவதே. உண்மை, எப்பொழுதும் அவர் பிதாவின் சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிந்திருந்தார். அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதே அவருக்கு மனமகிழ்ச்சியாயிருந்தது. இப்பொழுது அவர் உட்படுத்தப்பட்டது போல, எப்பொழுதுமே இதற்கு முன்பு சோதனைக்கு அவர் உட்படுத்தப்பட்டதில்லை. இதுவரையில் அவர் பிதாவின் சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிந்திருந்தது, மகிழ்ச்சிகரமானதும், கௌரவமானதுமாக இருந்தது. ஆனால் சோதனைக்குட்பட்டு கீழ்ப்படிவதென்பது மனிதனாக பூமியில் வந்து துன்பம், வருத்தம், சோதனைகள் அனுபவிப்பதோடல்லாமல், சாகவும் வேண்டியிருந்தது. சாவும் சாதாரண சாவல்ல, சிலுவையில் தொங்கி, அவமான மரணம் அடைந்தாக வேண்டும். இந்த நிபந்தனைகளை

ஏற்று அவர் கீழ்ப்படிய வேண்டும். இந்த எல்லா சோதனைகளையும் கொஞ்சமும் பின்னடையாமல் தடுமாறாமல் வென்று ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் தேவனுடைய ஞானம், நீதி, அன்பு, வல்லமை ஆகிய குணங்களில் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை உள்ளவராகி, அவரின் சித்தம் செய்ய தம்மை முழுமையாக தத்தம் செய்தார். பாவிகள் தமக்கெதிராக செய்த கே-, ஏளனம், எதிராளியான சாத்தான் கொடுத்த துன்பங்கள் இவற்றையெல்லாம் தயக்கமில்லாமல் தாங்கிக்கொண்டார். இப்படியாக அவர் பட்ட பாடுகள், உபத்திரங்களினால் மேலும் பூரணப்பட்டு, அவருக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த எல்லா சந்தோஷத்தையும் அடையக்கூடிய தகுதியை அவர் சுதந்தரித்துக் கொண்டார். இதன் தொடர்பாக மகா உன்னத நிலையை அடைந்து, தெய்வீக சுபாவத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். கிறிஸ்துவின் செயல்பாடுகளையெல்லாம் கண்டவர்கள். "இவருடைய செயல்பாடுகள், பிதாவாகிய தேவனின் மகிமைக்கு ஏற்றதாகவே இருக்கக் கண்டோம்" என்று சாட்சியம் கூறினார்.

"அவர் குமாரனாயிருந்தும் பட்டபாடுகளினாலே கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொண்டு தாம் பூரணரான பின்பு, தமக்கு கீழ்ப்படிகிற யாவரும் நித்திய இரட்சிப்பை அடைவதற்கு காரணரானார்."

- எபி.5:8.10 -

பரிசுத்தாவியினால் ஏவப்பட்டு இந்த நிரூபத்தை எழுதிய அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறதாவது: நமது கர்த்தர் ஏற்கனவே மாசற்றவராக, பரிபூரண குமாரனாக இருந்தார். அப்போது தேவனிடத்தில் மிகுந்த தயவு பெற்றிருந்தும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவராகவே இருந்தார். ஆனால் தற்போது பாவமாம்ச சாய-ல் வந்திருந்து பாடுகளோடும் உபத்திரவங்களோடும் இருந்தபோதும் அவர் பிதாவுக்கு கீழ்ப்படிந்தவராக இருந்தார். சோதிக்கப்பட்டு பரிபூரண தகுதியை நிரூபித்ததால், ஆவிக்குரிய நிலையிலேயே மிக உன்னத நிலையான தெய்வீக நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார், அவர் பிதாவினால் மரணத்தி-ருந்து உயிர்ப்பிக்கப்பட்டபோது பரிபூரணரானார். அவர் தமக்கு முன்பாக

வைக்கப்பட்டிருந்த உன்னதமான மகிமைக்கு பாத்திரரானார். தன்னுடைய சரீரமாகிய சபைக்கு முத-ல் மீட்பைக் கொடுக்கிறார். அதற்குப் பின்பு ஏற்ற வேளையில் எல்லா உலக மகா ஜனங்களும் சத்தியத்தை அறியும் அறிவுக்கு வந்து, மீட்பைப் பெற்று, அவருக்கு கீழ்ப்படிந்திருப்பார்கள்.

பவுல் அப்போஸ்தலரின் இந்த அறிக்கையும் பின்வரும் பேதுருவின் சாட்சியும் எவ்வளவு இசைவாக இருக்கிறது என்பதைக் காண்போம். "இயேசுவை நமது பிதாக்களின் தேவன் எழுப்பி... அவரை அதிபதியாகவும் இரட்சகராகவும் தமது வலது கரத்தினாலே உயர்த்தினார்." அப். *5:30-31*

இப்படியாக இயேசு கிறிஸ்து பிதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாகவும், தூதர்களுக்கு முன்பாகவும் அவருடைய சகோதரர்களாகிய நமக்கு முன்பாகவும், பிதாவாகிய தேவனுக்கும் அவரது அரசாங்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கும் தனது கீழ்ப்படிதலை மெய்ப்பித்துக் காண்பித்தார். இப்படியாக தேவனுடைய பிரமாணத்தை முக்கியப்படுத்தி மதிப்பிற்குரிய தாக்கினார். இது பரிபூரண மனிதனால் நிறைவேற்ற கடினமானதல்ல, மிக மோசமான சூழ்நிலையிலும் இதை நிறைவேற்ற முடியும் என்று நிரூபித்துக் காண்பித்தார். அவரை பின்பற்றுகிறவர்களாகிய நாமும் கூட தேவனுக்கு கீழ்ப்படிகிற, அறிவுள்ள சிருஷ்டிகளோடு, மகிழ்ந்து கூறுவோம்.

"அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக் குட்டியானவர் வல்லமையையும் ஐசுவரியத்தையும் ஞானத்தையும், பலத்தையும், கனத்தையும், மகிமையையும், ஸ்தோத்திரத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள பாத்திரராயிருக்கிறார்" எனப்பாடுவோம். *(வெளி. 5:12)*

மகிமைடைந்த நமது கர்த்தரே, நமது இரட்சிப்பின் அதிபதி. இது சிலுவை வீரர்களாக அவரைப் பின்பற்றி அவருக்கு உடன் சுதந்திரர்களாக விரும்புகிறவர்கள் யாவரும், இப்படிப்பட்ட சோதனைகள் உபத்திரவங்களால் மட்டுமே பூரணராக்கப்பட்டு புதிய சிருஷ்டியாக முடியும் என்பதை காட்டுகிறது. நமது மீட்பின் அதிபதி என்னென்ன உபத்திரவங்களால் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொண்டு புதிய சிருஷ்டியானாரோ, இந்த உலகம், மாம்சம், சாத்தான்

ஆகியவற்றின் எதிர்ப்புக்களால் வந்த எல்லாத் தொல்லைகளையும் தனது சித்தத்தை பிதாவின் சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படுத்தி சகித்தாரோ, அதே போல நாமும் சகிக்கவேண்டும். இந்தத் துன்பங்கள் மற்ற உலக மக்களுக்கு வரக்கூடிய சாமான்ய துன்பங்களல்ல. கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் வரும் உபத்திரவங்களை நீடிய பொறுமையோடு கர்த்தருக்காகவும், கர்த்தருடைய வார்த்தையின் பொருட்டும், கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்காகவும், சுயசித்தத்தை நிறைவேற்ற அல்ல, பரலோக பிதாவின் சித்தமாகிய நமது அதிபதியின் சித்தத்தினால் பூரணப்படுத்தப்பட்டு, மனப்பூர்வமாகவும், மனமுவந்தும் நல்ல போர்ச்சேவகனாக எல்லாத் தீங்கையும் சகிக்கும் போதுதான் புதிய சிருஷ்டியாக உருவாக முடியும். எனவே நாம் அவருடைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி, அவருடைய வழிகளைப் பின்பற்றி நடக்கும்போது, அவருடைய பராமரிப்பும், பாதுகாவலும் நமக்குக் கிடைக்கும். அவருடைய சகாயத்தினால் பரலோக சிங்காசனத்தில் அமரும் பாக்கியம் கிடைக்கும். அவருடைய வாக்குத் தத்தத்தின்பேரில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிற நமக்கு, யாவும் நன்மைக் கேதுவாகவே நடக்கும். நமது சக்திக்கு மேலாக நம்மை சோதனைக்குட்படுத்துவது அவருக்கு பிரியமல்ல. ஒவ்வொரு சோதனையி-ருந்தும் தப்பிக்கும் மார்க்கத்தையும் அவர் நமக்கு காண்பிக்கிறார். ஒவ்வொரு சோதனைகளிலும் தேவனைக்கேற்ப அவர் தமது கிருபையைக் கொண்டு நம்மைக் காக்கிறார். இதேபோலத்தான் இப்போது சோதனையி-ருக்கும் அவருடைய சகோதரர்களுக்குக் கிருபை அளிக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சோதனைகளின் மூலமாகவே கிறிஸ்துவுக்குள் பரிபூணர்களாக்கப்பட்டு புதிய சிருஷ்டிகளாகிறார்கள்.

"ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்திரத்தில் பங்கடைவதற்கு, நம்மைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கினவர்." - கொலோ. *1 :12*

"பாவமாம்சத்தின் சாயல்"

மாம்சத்தினாலே பலவீனமாயிருந்த நியாயப்பிரமாணம் செய்யக்கூடாததை (மாம்சமனைத்தும் பாவத்தில் விழுந்ததால், நியாயப்பிரமாணத்துக்கு முழுதும் கீழ்ப்படிய முடியவில்லை) தேவனே செய்யும்படிக்கு, தம்முடைய குமாரனை பாவமாம்சத்தின் சாயலாகவும், பாவத்தைப்போக்கும் ப-யாகவும் அனுப்பி,

மாம்சத்திலே, பாவத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்த்தார். ஒரு புது ஜீவவழியைத் திறந்து அதன் மூலம் (மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிற) நம்மிடத்தில் நியாயப் பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறும்படி செய்தார். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இனி ஆக்கினை தீர்ப்பில்லை. ஏனெனில் எல்லா அபூரணங்களையும் பாவிகளாகவும் மரணத்திற்குரியவர்களாகவும் தீர்த்த நியாயப் பிரமாணத்தி-ருந்து நம்மை இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் ஜீவனுடைய ஆவியின் பிரமாணம் விடுதலையாக்கிற்று. (ரோம. 8:1-4)

நமது கர்த்தரை பாவிகளில் ஒருவராக எண்ணக்கூடியவர்கள், இந்த வசனத்தை உபயோகப்படுத்தி அவர் பாவி என நிரூபிக்கத் தலைப்பட்டாலும் அந்தக் கருத்துக்கிசைவான வேறு எந்த ஆதாரமும் வேதாகமத்தில் கிடையாது. இயேசு "பாவ மாம்சத்தின் சாயலானார்" என்பதை ஆதாம் விழுந்துபோன நிலைமையான பாவ சந்ததியில் இயேசு பாவியாகப் பிறந்தார் என்று நிரூபிக்க முயல்கின்றனர். ஆனால் அது தவறு. இயேசு கிறிஸ்து, ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட போது இருந்த பரிபூரண நிலைமையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார் என்பதே மெய். இதை வாசிக்கிறவர்கள் யாவரும் அப்போஸ்தலர்களின் கருத்தைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வர் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். நமது கர்த்தர் பரலோகத்தி-ருந்த ஆவிக்குரிய நிலையைவிட்டு மாம்ச சாய-ல் வந்தார். எந்த உலகை மீட்க வந்தாரோ அந்த உலகிலுள்ள மனிதனைப் போல வந்தார். ஆதிப்பெற்றோர் செய்த பாவத்தினால், இந்த மனுக்குலம் பாவத்திற்கு அடிமையாக விற்கப்பட்டது. விளக்கவுரையாகச் சொல்லப்பட்ட இடத்தைத் தவிர வேறு எங்கும் நமது கர்த்தர் பாவி என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. இதில் கொஞ்மேனும் உண்மையிருக்க முடியாது. எப்படியென்றால் ஒருபாவி இன்னொரு பாவிக்கு ஈடுகட்ட முடியாது. பாவம் இல்லாதவராக வந்தால் தான் பாவத்துக்கு பரிகாரம் செய்யக் கூடும். தெய்வீக நியாயப் பிரமாணத்தின்படி "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்." நமது கர்த்தரிடத்தில் பாவமோ, பாவத்தின் நிழலோ இருந்திருக்குமானால் அவர் தன் ஜீவனையே இழந்திருக்கக்கூடும். அதனால் ஆதாமுக்கு ஈடுப-யாக விலைக் கிரயத்தைக் கொடுக்க அவருக்குத் தகுதியிருந்திருக்காது.

"நமது பெலவீனங்களை அவர் ஏற்றுக் கொண்டார்"

-மத். 8:17-

"மெய்யாகவே அவர் நம்முடைய பாடுகளை எற்றுக் கொண்டு, நம்முடைய

துக்கங்களைச் சுமந்தார்; நாமோ, அவர் தேவனால் அடிபட்டு வாதிக்கப்பட்டு, சிறுமைப்பட்டவர் என்று எண்ணினோம். நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்; நமக்குச் சமானதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினை அவர் மீது வந்தது; அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம்." - ஏசா. 53:4-5.

பரிபூரணத்திற்கு நேர் எதிரிடையானது பெலவீனம். விழுந்துபோன மனுக்குலத்தின் பாவங்கள் அவர் மீது சுமத்தப்பட்டதால் அவர் பாவி என்றும், பாவியாக இருப்பதால் பரிபூரணராக இருந்திருக்க முடியாது என்றும் தர்க்க ரீதியாக வாதம் செய்கின்றனர். நமது கர்த்தர் கெத்சமனே தோட்டத்தில் இரவில் மிகுந்தவேதனையோடு பாடுகள்பட்டு இரத்த வேர்வை சிந்தினார். இரத்தவேர்வை சிந்துதல் ஒரு அபூர்வ நோய் என்றும், தொற்று நோய் என்றும் மருத்தவர்கள் கூறுகின்றனர். இது நாடி நரம்புகளைத் தளர்ச்சியுறச் செய்து பலவீனப்படுத்தும் பயங்கர நோய். இயேசு சிலுவையைத் தூக்கிக் கொண்டு கொல்கொதாவுக்கு நடந்து சென்றபோது பாரம் தாங்காமல் மயங்கி விழுந்தார். அப்போது மீதமுள்ள தூரத்தைக் கடக்க சிரேனே ஊரானாகிய சீமோன் என்பவனை சிலுவையைச் சுமக்க பலவந்தப் படுத்தினர். (மத்.27:32) சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்கள் மரணமடையும் காலத்திற்கு முன்பதாகவே இவர் மரித்து விட்டதற்குக் காரணம், இருதயம் நொறுங்கி மார்பு தசைகள் பிய்ந்து போனதினால் என்று கூறப்படுக்கிறது. மரித்த பின்னரும் கூட இரத்தமும் தண்ணீரும் ஈட்டி காயத்தி-ருந்து வழிந்தோடியது. இதிலெல்லாம் நம் ஆண்டவர் முழுபலத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. ஏனெனில் முதல் பூரண மனதனாகிய ஆதாம் தொள்ளயிரத்து முப்பது வருடம் வாழ்ந்தான் என்று இதற்கு ஆதாரமாகக் கூறப்படுகிறது. இதனால் ஒரு கேள்வி எழுகிறது. இதெல்லாம் நம் ஆண்டவரைப் பொறுத்த வரை அவரது பெலவீனத்தை நிரூபிக்கவில்லையா? பாரம்பரியத்தினாலேயோ அல்லது வேறு எந்த காரணத்தினாலேயோ அவர் பூரண மனித-ருந்து குறைவு பட்டிருக்கிறார், ஆகையால் அவர் மாசுள்ளவர் அல்லவா என்ற கேள்வி எழுகிறது.

மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது இது நியாயமாகத் தோன்றும். தெய்வீக ஞானப்படி வேத வசனங்களின் வழிகாட்டுத-ன்படி நாம் ஆழமாக ஆராய்ந்து பார்ப்போமாகில்

நமது இரட்சகர் "மாசற்றவரும், பாவத்திற்கு விலகினவரும், பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவருமாய்" இருந்தார் என்பது புலப்படும். இந்த ஐயங்களை எல்லாம் அடியோடு போக்கும் திறவுகோல் போன்ற வார்த்தைகளைக் கவனிப்போம். உலக மக்களும் நாமும் எண்ணுகிறது போலவே தீர்க்கதரிசியும் எழுதியிருக்கிறார். எல்லாரையும் போலவே நமது கர்த்தரும் மரண ஆக்கினைக்குட்பட்டவராக பாவத்தாலும் வியாதியாலும் பீடிக்கப் பட்டிருந்தார். தேவனால் அடிக்கப்பட்டவராகவும் இருந்தார் என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் தோற்றத்தில் இப்படி காணப்பட்டாலும் நமது பாவத்தினிமித்தமே தேவன் அவரை நொறுக்கச் சித்தமானார். அவருடைய பாவங்களுக்காக அல்ல, நமது பாவங்களுக்காக. நமது துன்பங்கள், உபத்திரவங்கள், பாரங்கள் ஆகிவற்றை அவர் நமக்காகச் சுமந்தார். தெய்வீக நியாயப் பிரமாணத்தின்படி அவர் நமக்குப் பதிலாக நமது இடத்தில் தன்னை ஒப்புவித்து மரணமடைந்தார். "அநீதிமான்களாகிய நமக்காக நீதிமானாகிய அவர் பாடுபட்டார்." முதலாம் வருகையைக் குறித்து மாம்ச இஸ்ரயேலர்கள் மத்தியி-ருந்த தீர்க்கதரிசி பேசும்போது, "நாமோ அவர், தேவனால் அடிபட்டு வாதிக்கப்பட்டுச் சிறுமைப்பட்டவர் என்று எண்ணினோம்." ஆனால் அது தவறு. "அவர் நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார். நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் வந்தது. அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம்" என்று கூறுகிறார். ஏசா. *53:4-5.*

இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலை சுவிசேஷகராகிய மத்தேயு நினைவு கூர்ந்து கூறுகிறதாவது: "பிசாசு பிடித்திருந்த அநேகரை அவரிடத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். அவர் அந்த ஆவிகளை தமது வார்த்தைகளினாலே துரத்தி, பிணியாளிகளெல்லாரையும் சொஸ்தமாக்கினார். அவர் தாமே நம்முடைய பலவீனங்களை ஏற்றுக் கொண்டு நம்முடைய நோய்களைச் சுமந்தார் என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசியினால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது." மத். *8:16,17*

மனுகுலத்தின் பலவீனங்களை இயேசு கிறிஸ்து

ஏற்றுக்கொண்டதற்கும் வியாதிகளைக் குணப்படுத்துவதற்கும் இடையேயுள்ள சம்பந்தத்தை பெரும்பாலானோர் உணர்ந்து கொள்வதில்லை. யாராலும் பார்க்க முடியாத ஒரு அற்புத வல்லமை அவரிடத்தில் இருந்ததாகவும், அதனால் அவர் தன்னை அலட்டிக் கொள்ளாமல் ஏராளமான பேருடைய பிணி, வாதைகளையெல்லாம் தன்னுடைய பலமோ வல்லமையோ சிறிதும் குறையாமல் நொடியில் தீர்த்து வைத்தார் என்றும் நினைக்கின்றனர்.

நம்முடைய மீட்பருக்கு "உன்னத்தி-ருந்து வரும் பலனை" அளவில்லாமல் பிதா கொடுத்திருக்கிறார். ஆகவே எவ்விதத்திலும் தனது திட்டத்தை நிறைவேற்றுவார் என்பதில் எவ்வளவும் ஐயம் கொள்ளக் கூடாது. எனவே கிறிஸ்து தன்னுடைய வல்லமையையோ பலத்தையோ கொஞ்சமேனும் இழக்காமல் மனிதருக்கு அரிதான எந்தக் காரியமும் செய்யும் வல்லமை அவரிடத்தில் இருந்தது. எனவே இயேசுகிறிஸ்து அரிதான தனது வல்லமையைக் கொண்டு தண்ணீரை திராட்சை இரசமாக மாற்றியதும், திரளான ஜனங்களுக்கு போஜனம் கொடுத்ததும் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஆனால், வியாதிகளைக் குணப்படுத்தும்போது, அவர்களின் நோய்களைத் தம்மீது ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்களுக்கு நோயி-ருந்து விடுதலை தந்தாரேயல்லாமல், தன்னிடமிருந்த அற்புத சக்தியினால் அதைச் செய்யவில்லை. எவ்வளவு அதிகமாக வியாதியஸ்தர்களைக் குணப்படுத்தினாரோ, அவ்வளவாக தம்முடைய ஆரோக்கியத்தை இழந்தார். இதற்குச்சான்றாக ஒரு ஏழை விதவையைக் குறித்து வேதம் கூறுகிறதைக் கவனிக்கலாம் "பன்னிரண்டு வருஷமாய்ப் பெரும்பாடுள்ள ஸ்திரீ, அநேக வைத்தியர்களால் மிகவும், வருத்தப்பட்டு, தனக்கு உண்டானவைகளையெல்லாம் செலவழித்தும், சற்றாகிலும் குணமடையாமல் அதிக வருத்தப்பட்டிருந்தாள்." எப்படிப்பட்ட விசுவாசம் அவளை இயேசுவிடம் கொண்டுவந்து, "நான் அவருடைய வஸ்திரங்களையாகிலும் தொட்டால் சொஸ்தமாவேன்" என்று கூறச் செய்தது என்பதை நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும். வேதம் கூறுகிறது: "உடனே அவளுடைய உதிரத்தின் ஊறல் நின்று போயிற்று; அந்த வேதனை நீங்கி ஆரோக்கியமடைந்ததை அவள் தன் சரீரத்தில் உணர்ந்தாள். உடனே இயேசு தம்மி-ருந்து வல்லமை

புறப்பட்டதைத் தமக்குள் அறிந்து, ஜனக்கூட்டத்துக்குள்ளே திரும்பி: என் வஸ்திரங்களைத் தொட்டது யார் என்று கேட்டார். அவருடைய சீஷர்கள் அவரை நோக்கி: திரளான ஜனங்கள் உம்மை நெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறதை நீர் கண்டும், என்னைத் தொட்டது யார் என்று கேட்கிறீரே என்றார்கள். இதை செய்தவளைக் காணும்படிக்கு அவர் சுற்றிலும் பார்த்தார்.... அவர் அவளைப் பார்த்து: மகளே, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது, நீ சமாதானத்தோடே போய், உன் வேதனை நீங்கி, சுகமாயிரு என்றார்." மாற்கு. *5:25-34*

இதே செய்தியை லூக்கா *6:19*-லும் வாசிக்கலாம். "அவரிடத்தி-ருந்து வல்லமை புறப்பட்டு எல்லாரையும் குணமாக்கினபடியினாலே, ஜனங்கள் யாவரும் அவரைத் தொடும்படிக்கு வகை தேடினார்கள்." இவ்விதமாகவே வேதாகமம் குறிப்பிடுகிறபடி, எல்லா மனிதருடைய நோய்கள், பலவீனங்களை நம் இரட்சகர் ஏற்றுக் கொண்டார். இவ்விதமாக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு தன்னுடைய பலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்து, அவர்களின் பலவீனங்களை சுமந்து கொண்டதினால் அவர் மிகவும் பலவீனராயிருந்தார். அவர் தமது மூன்றரை ஆண்டு ஊழியத்தில் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் தம்முடைய வல்லமையை, மக்களை குணமாக்குத-ன் மூலம் இழந்திருந்தார். எல்லார்மேலும் பரிதாபப்பட்டு, அனைவருக்கும் சுகம் தர தன் வல்லமையை இழந்தார்.

நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பார்க்கும்போது, இதில் ஒன்றும் நூதனமில்லை என்றுணரலாம். இவ்வளவு இரக்கமும் மன உருக்கமுமுள்ள, நண்பர்களுக்காகவும் எல்லோருக்காகவும் தன்னுடைய பலம், ஆரோக்கியத்தை ஈடாகக் கொடுத்து, சிநேகிதரின் உயிரைக் காக்கக் கூடியவர்கள் இன்று யார் இருக்கிறார்கள்? ஓரளவு தன் சிநேகிதம், உறவைப் பாராட்டும் முகத்தான் கொஞ்சம் தன் ஆரோக்கியத்திலும் வசதியிலும் தியாகம் செய்பவர்கள் சிலர் மட்டுமே இருக்கலாம். இப்படி வியாதிப்பட்டவர்களை சந்திக்கும்போது துன்பப்பட்டவர்களுக்கு இரங்கும் இரக்கம், அந்தப் பிணியினுடைய தன்மை, பரிதாப நிலைமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உருக்கமான இரக்கமும் பெருக்கெடுத்தோடும். மனிதர்களுக்கு மாத்திரமல்ல,

மிருகங்களுக்கும் கூட இந்த இரக்க உணர்விலே, ஒரே மாதிரியாயில்லாமல், பல படிகள் வேற்றுமை இருப்பதை அறியலாம். உதாரணமாக, மாடப்புறாவை எடுத்துக் கொள்வோம். இரக்கமும் கபடற்றுதுமான சுபாவத்தை உடையதாகக் கருதப்படுகிறது. இது மோசேயின் நியாயப் பிரமாணத்தின்படி நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உதாரணமாக சொல்லப்படுகிறது. பல வகைளிலும் மாடப்புறா மனிதருக்கு உதவி செய்கிறது. சிலர் வியாதிப்பட்டிருக்கும் போதும் கூட, புறாக்களைக் கொண்டு வந்து அவர்கள் இருக்கும் அறையில் தங்கச் செய்யும்போது ஆராக்கியமடைவர். ஆனால் புறாவிற்கு ஆரோக்கியமற்றுப் போகும். எப்படியெனில், புறாவிற்கு தன்னிடமிருக்கக் கூடிய வல்லமையையும், ஆரோக்கியத்தையும் தானமாகத் தந்து, அந்த நோய்களையும் பலவீனத்தையும் தான் ஏற்றுக் கொள்கிறது. வாத நோய்க் கண்டிருக்கும்போது, பறவைகள் அந்த வாதத்தை தம்மிடம் ஏற்றுக் கொள்வதால் ந-வடைகின்றன. ஆனால் நோயாளியோ குணமடைவார்.

ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும், மனுக்குலத்திலே அன்பு, இரக்கம் ஆகியவை ந-ந்து காணப்பட்டாலும், கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்திலே இந்த இரக்கம் அபரிமிதமாகவும், பூரணமாகவும் இருந்ததால், எப்படி "நம்முடைய பெலவீனங்களைக் குறித்து பரிதபிக்கக்கூடியவராயிருந்திருப்பார்" என்று சிறிதளவு உணரமுடிகிறது. அவருடைய தெய்வீக சுபாவம் மென்மை, பரிவு ஆகிய குணங்களினால், இரக்கம் பெருக்கெடுத்ததாய் இருந்தது. அவர் பாரம்பரியத்தின்படியும், தன் சுபாவப்படியும் சுயநல முள்ளவராகவோ பாவியாகவோ எள்ளளவும் இருந்ததில்லை. மேலும் நாம் வேதத்தில் வாசிக்கிறதாவது: அவர் அவர்கள் மேல் "மனதுருகினார்." "திரளான ஜனங்களைக்கண்டு, அவர்கள் மேல் மனதுருகினர்." யூதர்கள் அழுதபோதும், மார்த்தாள், மரியாள் அழுத போதும் பரிதாபப்பட்டு," இயேசு அழுதார்." சில நேரங்களில் சிலர் உதவி ஏதும் செய்யக் கூடாத நிலையில் தங்களது பரிதாப உணர்ச்சியை மட்டுமே காட்டுவர். ஆனால் இயேசு இதற்கு எதிரிடையாக பரிதாபப்பட்டு அதற்கு பரிகாரமும் செய்தார். தன்னை சிருஷ்டித்தவரின் சாயலுக்கு ஒத்ததாக இருக்கும் மனிதன், சுயநலமும் கடினமனமும் இரக்கமில்லாத தன்மையும் குணமாகக் கொண்டிராமல், இரக்கமும் மன உருக்கமும் அன்புமுள்ள மிருதுவான குணநலன்களைக் கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும். எந்த மனிதனும் பேசிராத உன்னத வார்த்தைகளை உரைத்தவராகிய கர்த்தர், விழுந்துபோன மனுக்குலத்திலுள்ள மக்கள், பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் இன்னொருவருக்காக காண்பித்த இரக்கத்தைக் காட்டிலும் எவ்வளவாய் இரக்கப்பட்டிருப்பார் என்பதை சொல்லத் தேவையில்லை.

அதற்காக மாத்திரமல்ல, நமது கர்த்தர் இந்த பூமிக்கு எதற்காக வந்தார் என்ற நோக்கத்தினையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அவர் வெறும் அற்புதங்களை எந்த சிரமமுமின்றி செய்துவிடவில்லை. மாறாக, ஒவ்வொரு சுகத்தினை அளிக்கும் போதும், மற்றவர்களது பாடுகளை தாம் ஏற்றுக்கொண்டு சுகமளித்தார். மனிதகுமாரனாக பூமிக்கு வந்த அவர் பணிவிடை கொள்ள வராமல் முழு மனுக்குலமும் மீட்புப்பெற தன் ஜீவனையே ஈடுப-யாகவும் தரவே வந்தார். பாவத்தின் சம்பளம் பாடல்ல, மரணம். நம் கர்த்தர் பாடுகளைப் படுகிறதினால் மாத்திரம், பாவத்தின் சம்பளமாகிய மரணத்தைச் சரிசெய்ய முடியாது. அவர் "ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மரணத்தை ருசி பார்க்க வேண்டியது" அத்தியாவசியமானது. "வேத வாக்கியங்களின்படி நம்முடைய பாவங்களுக்காக கிறிஸ்து மரித்தார்" என்று வாசிக்கிறோம். *(I கொரிந். 15:3)* ஒரு பாவியின் ஸ்தானத்திற்கு வந்து, சாபத்தினால் ஏற்பட்ட எல்லா விளைவுகளையும் சந்தித்து, இறுதியாக மரண தண்டனையையும் அவர் அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது. பலவிதமான துன்பங்களினாலும், தொல்லைகளினாலும் பலவீனம், நோயினால் மனித குடும்பம் செத்துக் கொண்டே சாகிற அனுபவத்தை அவர் அடைந்தாக வேண்டியிருந்தது. அவர் பாவியாக இராதிருந்தாலும் பாவியின் ஸ்தானத்தையும், சாபத்தையும் வ-ய ஏற்றுக் கொண்டதினால், அதன் தண்டனையாக மரணத்தையும் அனுபவிக்க நேர்ந்தது. அதன் மூலமாக தெய்வ நீதியை நமக்காக நிறைவேற்றினார்.

அவருடைய மூன்றரை ஆண்டு சேவையில், தன்னுடைய அன்பு, நேசம், பாசம், அவருடைய நோக்கம் இவற்றை அறியாத

மக்களுக்காக, பிணி, வருத்தம், பலவீனம் ஆகியவற்றை தம்மீது ஏற்றுக் கொண்டு, மனிதருக்கு பெரிய உபகாரமாக அனுதினமும் தன் ஜீவனையே கொடுத்து, ஆரோக்கியத்தையும், மீட்பையும் அளித்தார். இதைக் குறித்தே, "அவர் தம்முடைய ஆத்துமாவை மரணத்திலூற்றினார்" என்றும், "அவர் தன் ஆத்துமாவை குற்றநிவாரண ப-யாக ஒப்புக்கொடுத்தார்" என்றும் வேதம் கூறுகிறது. *(ஏசாயா. 53.10,12)* அவர் யோவானால் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்ட நாள் தொடங்கி, கல்வாரியில் சிலுவையில் அறையப்பட்டு இறுதி மூச்சுவிடும் வரை தன் ஜீவனை படிப்படியாக மரணத்தில் ஊற்றி வந்தார். ஒவ்வொருவரையும் ஆரோக்கியப் படுத்தும்பொழுது, தன்னுடைய ஜீவனாகிய பலம், தன்னிடமிருந்து சென்று கொண்டே இருந்தது. எவ்வளவாய் தன்னுடைய பெலம் இழந்தபோதிலும், முழு மனுக்குலமும் மீட்படைய அது போதுமானதாக இல்லை. கடைசித்துளி இரத்தத்தையும் அவர் சிந்தி, சிலுவையில் தன்னுடைய ஜீவனை விடும்பொழுது, "எல்லாம் நிறைவேறிற்று" என்று சொல்- மரணமடைந்த பொழுது தான், அந்த ஈடுப- நிறைவேறியது.

நமது கர்த்தர் தனக்குண்டாயிருந்த எல்லா ஜீவ வல்லமையையும் இழக்க வேண்டியிருந்தது. மனிதன் செத்துக் கொண்டே சாகிற அனுபவத்தையும் அவர் அடைய வேண்டியிருந்ததைக் காண்கிறோம். எல்லாவற்றிற்கும் சிகரமாக அவர் கல்வாரியில் சிலுவையில் தொங்கியபோது முழு மனுக்குலத்தின் பாவங்களை ஏற்றுக்கொண்டதால் ஒரு கணம் பிதா அவரை முற்றிலுமாகக் கைவிட நேர்ந்தது. அதை அவர் தாங்க முடியாமல் "என் தேவனே! என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?" என்று கதறினார். பாவிகளுக்கு மீட்பளிக்க, இவர் பாவியின் ஸ்தானத்தை எடுத்துக் கொள்ள நேர்ந்ததால், பாவிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தண்டனையை அவர் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள நேர்ந்தது. இவையெல்லாம் முழுமையாக அவர் ஏற்று அனுபவித்த பிறகே, அவருடைய ஈடுப- நிறைவேறித் தீரும். இப்படியாக அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட எல்லா சோதனைகளையும், நிபந்தனைகளையும் சகித்து வென்றதால், பிதா திருப்தியடைந்தார். எனவே அவர் மனுக்குல இரட்சிப்பின் அதிபதி

எனப்பட்டார். ஆகவே அவரை தேவன், சகல தூதர்கள், சிங்காசனங்கள், கர்த்தத்துவங்கள், அதிகாரங்களுக்கு மேலாக உயர்த்தி அரியணையில் தமக்கடுத்த மகிமையான இடத்தில் அமரச் செய்தார்.

பிதா தமது வல்லமையான வலது புறச் சிங்காசனத்தை கர்த்தருக்கு அருளுவதற்கு முன்பாக, இப்படிப்பட்ட சோதனைகளை கடந்து, சகித்து வர வேண்டுமென்று விரும்பினார். எனவே அதன் மூலமாக பூமியிலுள்ள எல்லா வம்சங்களையெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கக் கூடிய அதிகாரம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரனும், லோகோஸ் என்ற தேவபிரதிநிதியுமான இயேசு கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தைச் சோதிக்க மட்டுமல்லாமல், சோதனைக்குட்பட்டால்தான் சோதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு என்னென்ன நிர்ப்பந்தங்கள் என்றுணர்ந்து, அதை எவ்வாறு சகிப்பது என்றும் தெரிந்து கொண்டு, அப்படி சோதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு உதவி செய்ய வல்லவராகவும், அந்த சகிப்புத் தன்மையைப் பாராட்டவும் கூடிய தன்மையைப் பெற்றிருக்கவும் முடியும் என்று தேவன் விரும்பினார். இப்படிப்பட்டவர்களே சுவிசேஷ யுகத்தில் சபையும், ஆயிர வருடயுகத்தில் உலகமும், கர்த்தர் மூலமாக தேவனிடத்தில் ஒப்புரவாகி, தேவனிடத்தில் வரமுடியும். வேதம் கூறுகிறதாவது: "தேவ காரியங்களைக் குறித்து, இரக்கமும் உண்மையுமுள்ள பிரதான ஆசாரியாராயிருக்கிறார்." "எல்ல விதத்திலும் நம்மைப் போல் சோதிக்கப்பட்டவர்." "தானும் பலவீனமுள்ள வராயிருந்தபடியினாலே, அறியாதவர்களுக்கும், நெறி தப்பிப் போனவர்களுக்கும் இரங்கத்தக்கவராயிருக்கிறார்." "தமது மூலமாய் தேவனிடத்தில் சேருகிறவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்யும்படிக்கு அவர் எப்பொழுதும் உயிரோடிக்கிறவராகையால் அவர்களை முற்றுமுடிய இரட்சிக்க வல்லவராயுமிருக்கிறார். பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவரும், வானங்களிலும் உயர்ந்தவருமாயிருக்கிற இவ்விதமான பிரதான ஆசாரியரே நமக்கு ஏற்றவராயிருக்கிறார்." *எபி.2:17,18; 4:15-16; 5:2; 7:25,26*

அ அ